

**concert
info**

**Nederlandse
muziekprijs
concert & uitreiking**

de Dodelen

Elisabeth Hetherington, B'Rock & HIIT

vrijdag 4 oktober 2024
Jurriaanse Zaal, 20:15

programma

vr 4 okt 24 | Jurriaanse Zaal 20:15 | concert zonder pauze
Nederlandse muziekprijs concert & uitreiking

Mythos

Elisabeth Hetherington sopraan

B'Rock Orchestra orkest

artistic direction and violin **Evgeny Sviridov**

violin 1 **Evgeny Sviridov**, **Rebecca Huber**, **Ortwin Lowyck**

violin 2 **Madoka Nakamaru**, **David Wish**

viola **Polina Babinkova**

cello **Patrick Sepc**

double bass **Tom Devaere**

lute **Israel Golani**

cembalo **Guy Penson**

HIIIT slagwerk

The musician

Miroslav Srnka (*1975)

Sonnet 64 (...lofty towers I see down-razed)

Claudio Monteverdi (1567-1643)

L'Orfeo

Overture

Dal mio permesso amato

Antonio Sartorio (1630-1680)

Orfeo

Orfeo, tu dormi

The constellations

Francesco Cavalli (1602-1676)

La Calisto

Sinfonia

Non è maggior piacere

Karlheinz Stockhausen (1928 – 2007)

Tierkreis

Aquarius

Cavalli

Eerste akte, scène 2: **Piante ombrose**

Stockhausen

Scorpio

Cavalli

Derde akte, scène 1: **Restino imbalsamate**

Stockhausen

Virgo

Cavalli

Derde akte, scène 8: **Proloog**

The heroine

Benedetto Marcello (1686-1739)

Arianna abbandonata

The doll – modern day mythos

Jean-Philippe Rameau (1683-1764)

Pigmalion

Ouverture

Lior Navok (*1971)

Dialogues

Talking Doll

Sargam

Twinkles

Shadowphobia

The storm

Henry Purcell (ca. 1659-1695)

The Tempest

No stars again shall hurt you

**FONDS
PODIUM
KUNSTEN
PERFORMING
ARTS FUND NL**

over de Nederlandse Muziekprijs

Winnaars van de Nederlandse Muziekprijs volgen een studietraject waarin de persoonlijke muzikale ontwikkeling centraal staat. Ze werken daarbij samen met musici uit binnen- en buitenland. Na afloop van het traject adviseert de commissie van de Nederlandse Muziekprijs het Fonds Podiumkunsten of de prijs kan worden toegekend. De commissie bestaat uit: Mauricio Fernandez, Ad 's-Gravesande, Marcel Mandos, Simone Meijer, Bart Visman, Ralph van Raat en Karin Manuel als onafhankelijk voorzitter. Eerdere winnaars van de Nederlandse Muziekprijs waren onder anderen organist Laurens de Man, blokfluitist Lucie Horsch, violiste Janine Jansen en pianist Ronald Brautigam.

Elisabeth Hetherington © Nathalie Hennis

toelichting

Mythos

geschreven door Elisabeth Hetherington

I have always been fascinated by the stories we tell ourselves—stories that become woven into the fabric of public consciousness. These narratives captivate their audience, deeply influencing how we perceive the world. What especially intrigues me is how these stories are constantly evolving. The narratives that shaped the collective consciousness of the 17th century are on a completely different plane from those of today. While the modern zeitgeist is preoccupied with events of the last 50 years, the stories that united 17th-century Europe were more mythological and biblical in nature. Back then, knowing these intricate tales was expected, much like how people today instantly recognise references to various personalities based on someone's horoscope.

When I had the opportunity through the Nederlandse Muziekprijs to create a program combining my two musical loves—old and new music—I wanted to explore the stories we tell today and the ones told 400 years ago. I sought to delve into the concept of **Mythos**, which can refer to either a traditional narrative theme, such as the archetype of the hero, or a set of beliefs or assumptions, such as the idea that technology inevitably leads to societal progress.

I aimed to create a program that explored some of the most important myths in classical music—like the story of the great musician Orfeo or the tragic heroine Ariadne—and reimagine them. I wanted to either turn these stories on their heads through new inter-

Ik ben altijd gefascineerd geweest door de verhalen die we onszelf vertellen—verhalen die verweven raken in het collectieve bewustzijn. Deze narratieven boeien hun publiek en beïnvloeden diepgaand hoe we de wereld waarnemen. Wat me vooral intrigeert, is hoe deze verhalen voortdurend evolueren. De verhalen die het collectieve bewustzijn van de 17e eeuw vormden, staan op een totaal ander vlak dan die van vandaag. Terwijl de moderne tijdsgeest gericht is op gebeurtenissen van de afgelopen 50 jaar, waren de verhalen die het Europa van de 17e eeuw verenigden, meer mythisch en bijbels van aard. Destijds werd verwacht dat men deze complexe verhalen kende, net zoals mensen vandaag onmiddellijk verwijzingen naar verschillende persoonlijkheden herkennen op basis van iemands horoscoop.

Toen ik via de Nederlandse Muziekprijs de kans kreeg om een programma samen te stellen waarin mijn twee muzikale liefdes—oude en nieuwe muziek—werden gecombineerd, wilde ik de verhalen van vandaag en die van 400 jaar geleden verkennen. Ik wilde me verdiepen in het concept van Mythos, dat kan verwijzen naar een traditioneel narratief thema, zoals het archetype van de held, of naar een verzameling overtuigingen of aannames, zoals het idee dat technologie onvermijdelijk leidt tot maatschappelijke vooruitgang.

Mijn doel was om een programma te creëren dat enkele van de belangrijkste mythen in de klassieke muziek onderzoekt—zoals het

pretations or juxtapose them with contemporary music that encapsulates what I've begun to think of as the "modern myth."

What is the "modern myth"?

For me, today's mythos is inextricably linked to the overwhelming flood of information we encounter every second of the day, for better or for worse. We still use stories to shape our self-conceptions and project those ideas into the world. However, unlike ancient myths, today's are less about gods and monsters and more about our anxieties, aspirations, and how we navigate technological and scientific advancements in a media-saturated society.

Throughout this program, I've sought to blend these two mythological approaches. By shifting between old and new—sometimes contrasting, sometimes merging—the music offers insights into the evolution of mythology in Western societies. From the ancient dependence on gods and celestial bodies to today's fears and projections rooted in technology-driven myths, the music traces these transitions.

The program opens with Miroslav Srnka's **Sonnet 64**, a dystopian reflection on the world today. Though the text is Shakespearean, its theme feels strikingly modern, as the speaker describes how time is the great equalizer, eroding everything human-made like an endless clash between land and sea. The sonnet ends with the speaker realizing that death is inevitable and time will one day claim their love. This leads seamlessly into the first great myth: Orpheus, who failed to save Eurydice from death and the passage of time.

While I have always loved Monteverdi's iconic opera *Orfeo*, I've always felt the absence of a strong voice for Eurydice. For this reason, I go straight from the immortal words from Monteverdi's *La Musica* to an answer from Eurydice, written by Sartorio almost 70 years later. In this aria, Eurydice expresses her

verhaal van de grote muzikant Orfeo of de tragische heldin Ariadne—en ze opnieuw te interpreteren. Ik wilde deze verhalen ofwel op hun kop zetten door nieuwe interpretaties, of ze naast hedendaagse muziek plaatsen die samenvat wat ik ben gaan beschouwen als de "moderne mythe."

Wat voor mij de "moderne mythe" is, is onlosmakelijk verbonden met de overweldigende stroom van informatie waarmee we elke seconde van de dag worden geconfronteerd, zowel in positieve als negatieve zin. We gebruiken nog steeds verhalen om ons zelfbeeld te vormen en die ideeën naar de wereld te projecteren. Maar in tegenstelling tot oude mythen, gaan de verhalen van vandaag minder over goden en monsters en meer over onze angsten, aspiraties en hoe we navigeren door technologische en wetenschappelijke vooruitgang in een door media verzadigde samenleving.

In dit programma heb ik geprobeerd deze twee mythologische benaderingen te mengen. Door te wisselen tussen oud en nieuw—soms contrasterend, soms samensmelzend—biedt de muziek inzichten in de evolutie van mythologie in westerse samenlevingen. Van de oude afhankelijkheid van goden en hemellichamen tot de hedendaagse angsten en projecties geworteld in technologie gedreven mythen, de muziek volgt deze overgangen.

Het programma opent met Miroslav Srnka's **Sonnet 64**, een dystopische reflectie op de wereld van vandaag. Hoewel de tekst Shakespeareaans is, voelt het thema opvallend modern, aangezien de spreker beschrijft hoe de tijd alles wat door mensen is gemaakt uitwist, als een eindeloze botsing tussen land en zee. Het sonnet eindigt met de spreker die zich realiseert dat de dood onvermijdelijk is en dat de tijd op een dag hun liefde zal opeisen. Dit leidt naadloos naar de eerste grote mythe: Orpheus, die er niet in slaagde Eurydice te redden van de dood en het verstrijken van de tijd.

frustration, accusing Orfeo of caring more for his lyre than for rescuing her from the depths of hell.

Something I was eager to include in this programme was the **Tierkreis** of Stockhausen - a work inspired by the twelve zodiac signs. What inspires me the most of these pieces is the flexible nature of the pieces - with the emphasis put on creating unique arrangements - something that is of course mirrored in the flexible nature of 17th century music. I have paired a selection of these horoscopes with excerpts from **La Callisto** by Cavalli, an opera about a nymph who is assaulted, betrayed and eventually transformed into a constellation, to live among the stars. I've arranged these operatic excerpts alongside the zodiac settings to tell her story, weaving them together and culminating with the refrain "Callisto to the stars," interlaced with Stockhausen's melody for "Virgo."

Ariadne, due to the oral nature of Greek myths, has become a figure with endless versions and retellings. One thing, however, remains consistent: she was the clever and resourceful saviour of Theseus. In Marcello's setting, Ariadne has been abandoned by her (arguably terrible) lover and is left alone with her thoughts. What drew me to this piece was the strength and fury embedded in her character. She's not a weak figure waiting to be saved; rather, she is enraged and empowered by his betrayal.

The final section of the program explores our modern anxieties and aspirations with **Dialogues** by Lior Navok. This "semi-theatrical, but never acted" work for percussion and voice explores, in an absurdly satirical way, themes such as our modern relationship with technology and our phobia of our surroundings. Throughout the piece, the musicians maintain an ongoing conversation—a dialogue, if you will. The opening movement, **Talking Doll**, reflects on how human interaction, and especially superficial politeness, forces us to

Hoewel ik altijd heb gehouden van Monteverdi's iconische opera **Orfeo**, voelde ik altijd het ontbreken van een sterke stem voor Eurydice. Om deze reden ga ik direct van de onsterfelijke woorden uit Monteverdi's **La Musica** naar een antwoord van Eurydice, geschreven door Sartorio bijna 70 jaar later. In deze aria uit ze haar frustratie en beschuldigt ze Orfeo ervan meer om zijn lier te geven dan om haar uit de diepten van de hel te redden.

Iets wat ik graag in dit programma wilde opnemen, was Stockhausen's **Tierkreis**—een werk geïnspireerd door de twaalf sterrenbeelden. Wat mij het meest inspireert aan deze stukken is de flexibele aard ervan—met de nadruk op het creëren van unieke arrangementen—iets dat natuurlijk ook terug te vinden is in de flexibele aard van de muziek uit de 17e eeuw. Ik heb een selectie van deze horoscopen gekoppeld aan fragmenten uit **La Callisto** van Cavalli, een opera over een nimf die wordt aangevallen, verraden en uiteindelijk wordt getransformeerd in een sterrenbeeld, om te leven tussen de sterren. Ik heb deze operafragmenten naast de sterrenbeeldinstellingen geplaatst om haar verhaal te vertellen, ze samen te weven en te laten culmineren in het refrein "Callisto naar de sterren," verweven met Stockhausen's melodie voor "Maagd."

Ariadne, vanwege de orale aard van Griekse mythen, is een figuur geworden met eindeloze versies en hervertellingen. Eén ding blijft echter consistent: ze was de slimme en vindingrijke redder van Theseus. In Marcello's versie is Ariadne verlaten door haar (waarschijnlijk vreselijke) minnaar en blijft ze alleen achter met haar gedachten. Wat me aantrok in dit stuk was de kracht en woede die in haar karakter liggen besloten. Ze is geen zwak figuur die wacht om gered te worden; integendeel, ze is woedend en gesterkt door zijn verraad.

Het laatste deel van het programma verkent onze moderne angsten en aspiraties met **Dialogues** van Lior Navok. Dit "semi-theatrale,

toelichting

act like machines. I couldn't think of a better musical introduction to this than the overture to Rameau's **Pigmalion**, the story of a sculptor who falls in love with his statue.

Beginning and ending with Shakespeare was not entirely coincidental. To conclude the program, I chose "**No stars again shall hurt you**" from Purcell's **The Tempest**. By the time Purcell composed his opera, Shakespeare's play had been remolded and adapted numerous times in post-Civil War England. Though many of the mythological references had been removed, the themes of belief, loss, and storytelling remained. This final chorus serves as a reflective conclusion to the program: a prayer that the stars—or any uncontrollable forces—will leave us in peace.

Finally, I would like to thank everyone who made this program possible. I am immensely grateful to the Nederlandse Muziekprijs and the FPK, especially Simone Meijer and Ron Ford, who have encouraged me every step of the way to be fully myself. This project has been a true team effort, and I am deeply touched by the support I've received. Thank you to B'Rock and Hiit for their incredible music-making and willingness to experiment, to the production team of de Doelen and Robin for bringing this to life, and to my manager Marco for his tireless coordination. Lastly, my heartfelt thanks to my friends, family, and my partner, Anne, for their constant love and support.

maar nooit geacteerde" werk voor percussie en zang verkent op absurd satirische wijze thema's zoals onze moderne relatie met technologie en onze angst voor onze omgeving. Gedurende het stuk houden de muzikanten een voortdurend gesprek—een dialoog, als je wilt. Het openingsdeel, **Talking Doll**, reflecteert op hoe menselijke interactie, en vooral oppervlakkige beleefdheid, ons dwingt om ons als machines te gedragen. Ik kon geen betere muzikale inleiding bedenken dan de ouverture van Rameau's **Pigmalion**, het verhaal van een beeldhouwer die verliefd wordt op zijn standbeeld.

Beginnen en eindigen met Shakespeare was niet geheel toevallig. Om het programma af te sluiten, koos ik voor "No stars again shall hurt you" uit Purcell's **The Tempest**. Tegen de tijd dat Purcell zijn opera componeerde, was het stuk van Shakespeare talloze keren hervormd en aangepast in het post-burgeroorlogse Engeland. Hoewel veel van de mythologische verwijzingen waren verwijderd, bleven de thema's van geloof, verlies en verhalen vertellen intact. Dit laatste koor dient als een reflectieve afsluiting van het programma: een gebed dat de sterren—of welke oncontroleerbare krachten dan ook—ons met rust zullen laten.

Tot slot wil ik iedereen bedanken die dit programma mogelijk heeft gemaakt. Ik ben enorm dankbaar voor de Nederlandse Muziekprijs en het FPK, en in het bijzonder Simone Meijer en Ron Ford, die me elke stap van de weg hebben aangemoedigd om volledig mezelf te zijn. Dit project is een waar teamwerk geweest en ik ben diep geraakt door de steun die ik heb ontvangen. Dank aan B'Rock en Hiit voor hun geweldige muziek en bereidheid om te experimenteren, aan het productieteam van de Doelen en Robin voor het tot leven brengen van dit project, en aan mijn manager Marco voor zijn onvermoeibare coördinatie. Ten slotte mijn oprechte dank aan mijn vrienden, familie en mijn partner Anne voor hun constante liefde en steun.

biografieën

Elisabeth Hetherington © Nathalie Hennis

Elisabeth Hetherington

Sinds haar verhuizing naar Nederland heeft de bekroonde Canadese sopraan Elisabeth Hetherington zichzelf gevestigd als een opvallende artieste en vertolkster van vroeg, hedendaags en modern repertoire in heel Europa.

Elisabeths passie voor multidisciplinair optreden, geworteld in haar achtergrond als moderne danseres, heeft geleid tot samenwerkingen met componisten en choreografen, resulterend in innovatieve werken waarin het fysieke en het muzikale samsensmelten. Haar samenwerking met dansgezelschap Leine-Roebana heeft projecten opgeleverd als SOLAS en SONUS MOTUS, waar haar naadloze integratie van zang en beweging het publiek betovert.

Met grote operagezelschappen in Nederland heeft Elisabeth memorabele rollen gecreëerd, waarover ze lovende kritieken kreeg voor haar indrukwekkende podiumprésence en zuivere sopraanstem. Opmerkelijke optredens zijn onder meer Lopachin (The Cherry Orchard, Holland Opera, 2023), Susanna (Divorce of Figaro, Holland Opera 2022), Senta (De Vliegende Hollander, Holland Opera 2021), Theodora (Theodora, MusicStages 2021) en Cordelia (King Lear, Holland Opera 2019).

Naast haar levendige carrière als artieste is Elisabeth een gerespecteerd onderzoeker op het gebied van 'Original Pronunciation of Elizabethan English'. Haar expertise heeft haar tot een veelgevraagd onderzoeker en spreker gemaakt, die masterclasses en lezingen geeft aan conservatoria in Canada en Europa, en bij instellingen zoals het Festival Oude Muziek te Utrecht.

Als erkenning voor haar uitmuntende werk in haar verschillende vakgebieden, ontvangt Elisabeth vandaag op 4 oktober 2024 de meest prestigieuze prijs voor klassieke muziek van Nederland: de Nederlandse Muziekprijs.

Elisabeth heeft een bachelorsdiploma in Voice Performance van de Universiteit van Toronto, en is daarna cum laude afgestudeerd aan het Conservatorium Amsterdam waar ze haar masterdiploma behaalde in het programma Oude Muziek Zang bij Xenia Meijer.
<https://elisabethhetherington.com/>

B'Rock Orchestra

Opgericht in 2005 in Gent drijft B'Rock Orchestra op de passie van zijn oprichters voor barokmuziek en een grensverleggende kijk op de traditionele uitvoeringspraktijk. De naam van het ensemble weerspiegelt een frisse, energieke benadering van oude muziek, met een eigentijdse twist. Prominente musici, maar ook beeldend kunstenaars en denkers, vormen samen de artistieke familie.

biografieën

B'Rock Orchestra © Mirjam Devriendt

Sinds het begin wil B'Rock Orchestra het expressieve potentieel van periode-instrumenten ten volle verkennen en omarmt daarbij een breed scala aan muziekstijlen en -periodes. Deze vernieuwende aanpak heeft het ensemble een reputatie bezorgd voor gedurfde programmering en verrassende uitvoeringen. Het repertoire van B'Rock Orchestra bestrijkt vijf eeuwen, van barokke meesterwerken tot hedendaagse composities. Het Vocal Consort en zijn gelijkgestemde zangers maakt een nog breder repertoire mogelijk.

<https://b-rock.org/nl/>

HIIIT

Het geluid van HIIIT (voorheen Slagwerk Den Haag) omarmt diversiteit, van traditionele percussie tot onconventionele klankbronnen zoals porselein en 3D-geprinte instrumenten. Samen met hedendaagse kunstenaars en

makers verkent HIIIT nieuwe muzikale horizonten en stimuleren zij vernieuwing en experiment in de muziekwereld.

<https://hiiit.nl/>

tekst: Fien Duijnmayr

liedteksten

Miroslav Srnka: Sonnet 64

When I have seen by Time's fell hand defaced
The rich-proud cost of outworn buried age;
When sometime lofty towers I see down-razed,
And brass eternal slave to mortal rage;

When I have seen the hungry ocean gain
Advantage on the kingdom of the shore,
And the firm soil win of the watery main,
Increasing store with loss and loss with store;

When I have seen such interchange of state,
Or state itself confounded to decay;
Ruin hath taught me thus to ruminare,
That Time will come and take my love away.

This thought is as a death, which cannot choose
But weep to have that which it fears to lose.

Claudio Monteverdi: L'Orfeo, Prologue

Dal mio Permesso amato à voi ne vegno, Incliti
Eroi, sangue gentil de' Regi,
Di cui narra la Fama eccelsi pregi,
Nè giunge al ver, perch'è tropp' alto il segno.

From my beloved Permessus I come to you,
Glorious Heroes, noble bloodline of Rulers,
Of whom Fame relates high praise
Without quite attaining the truth, as it is too high
a mark.

Io la Musica son, ch'a i dolci accenti, Sò far
tranquillo ogni turbato core, Ed hor di nobil ira,
& hor d'amore Posso infiammar le più gelate
menti.

Io sù Cetera d'or cantando soglio Mortal
orecchio lusingar talhora,
E in questa guisa a l'armonia sonora
De la lira del Ciel più l'alme invoglio;

Quinci à dirvi d'ORFEO desio mi sprona,
D'ORFEO che trasse al suo cantar le fere, E
servo fè l'Inferno a sue preghiere, Gloria
immortal di Pindo e d'Elicona.

Hor mentre i canti alterno hor lieti, hor mestii,
Non si mova augellin fra queste piante,
Nè s'oda in queste rive onda sonante,
Ed ogni auretta in suo cammin s'arresti.

I am Music, who in sweet accents,
Can make peaceful every troubled heart, And
so with noble anger, and so with love, Can I
inflame the coldest minds.

Singing with my golden Lyre, I like
To charm, now and then, mortal ears,
And in such a fashion that I make their souls
aspire more For the resounding harmony of the
lyre of Heaven.

Hence desire spurs me to tell you of ORFEO:
Of ORFEO who tamed wild beasts with his
song And made Hades answer his prayers,
To the immortal glory of Pindus and Helicon.

While I vary my songs, now happy, now sad, No
small bird shall move among these bushes, Nor
on these banks a sounding wave be heard, And
every breeze shall stay its wanderings.

Antonio Sartorio: Orfeo tu dormi (from Orfeo)

Orfeo, tu dormi?
E ne gl'abissi oscuri lasci Euridice,
E l'amor suo ti scordi?
Così, così a la lira il docile canto accordi,
E dal Regno infernal trarmi non curi?

Sedesti pietà ne'tronchi e ne'sassi,
Volgendo ancor i passi nel regno del pianto
Là pur il tuo canto pietà troverà.

Orpheus, are you sleeping?
Can you forsake Eurydice in the dark abyss and
forget her love?
Can you sweetly sing to the sound of your lyre and
not think of saving me from the kingdom of hell?

You whose song moves the trees and the rocks,
make your way now to the realm of tears and
there too inspire pity with your song.

Francesco Cavalli: La Calisto – Piante ombrose

Piante ombrose,
dove sono i vostri onori?
Vaghi fiori dalla fiamma inceneriti,
Collie e liti de smeraldi già coperti,
Or deserti del suo verde, io vi sospiro.

Dove giro, calda il piede e sitibonda,
Trovo l'onda rifuggita entro la fonte

Nè la fronte bagnar posso o il labro ardente

Shaded plants,
where are your honors?
Beautiful flowers burned to ashes by the flame,
Hills and shores of emeralds already covered,
Now deserted by its green, I sigh for you.

Wherever my feet wander, I am hot and thirsty,
I do not find the wave that has fled into the
fountain
Nor can I wet my forehead or my burning lips

Karlheinz Stockhausen: Tierkreis – Aquarius

Bearer of water, Aquarius airy spirit bright sharp
and clear,
Reaching ofr the distant, delving; lightening fast
chaning hopeful unites in peaceful brotherhood.
Aquarius, feel of winter influenced by Uranus
Saturn bold discovering, sees through past
through future like Janus, occult;
Seeks Friendship, freedom.

Francesco Cavalli: La Calisto – Sien mortali o divini

Sien mortali o divini, i lascivi partiro,

Ed io ch'indarno aggirò sitibonda
Anelante il piè per il contorno
Aber qui l'aque scaturite otorno.

Be they mortal or divine, the lascivious ones will
depart,
And I who wander in vain, thirsty and panting,
my foot wandering around the area where the
waters spring from

non e maggior piacere che, seguendo le fere,
fuggir de l'uomo i lusinghieri inviti:
tirannie de mariti son troppo gravi e troppo e it
giogo amaro.
viver in libertare è il dolce il caro.

De fiori ricamato morbido letto ho il prato
Mi è grato cibo'il mel bevando fiume.

De le canore piume a formar meoldie
Tra i boschi imparo.
Viver in libertare è il dolce il caro.

there is no greater pleasure than, following the
beasts, to flee the flattering invitations of men:
the tyrannies of husbands are too heavy and
the yoke too bitter.
to live in freedom is the sweet and dear.

I have embroidered the meadow with soft beds
I am pleased to eat the honey while drinking the
river.
I learn to compose melodies from the singing
feathers
I am learning in the woods.
to live in freedom is the sweet and dear.

Karlheinz Stockhausen: Tierkreis – Scorpio

Scorpio wasser im Sturm
Mars Pluto Kämpfer stark
Zerstörende Gewalt unermeßlich tief.
Brennt beißt sticht jagt sucht den Kern
Aller Dinge Selbstüberwindung als Sieger.

Scorpio water in storm
Mars Pluto strong fighters
Destroying fighting force infinitely deep.
Burns bites stings hunts seeks to find the core
Conquest of self as victor

Francesco Cavalli: La Calisto - Restino Imbalsamate

Restino imbalsamate ne le memorie mie le
delizie passate.
Fonti limpide e pure, al vostro gorgoglio
La mia divina ed io, coppia diletta e cara,
Si baceremo a gara e formaremos melodie, soavi

Qui dove con piu voci Eco risponde unito,
Il suon de baci al suon de l'onde

T'aspetto ma tu non vieni
Pigro e lento mi contento
M'intorbidi i sereni, Anima, ben speranza
Moro ne la tardanza.

T'atendo e tu non giungi
Luminosa neghitosa
Con spine il cor mi piungi.
Deh vieni e mi ristora
Moro ne la dimora.

May past delights remain embalmed in my
memories.
Clear and pure sources, at your gurgling
My divine one and I, beloved and dear couple,
We will kiss in competition and form sweet
melodies,
Here, with many voices Echo responds united,
The sound of kisses to the sound of the waves

I wait for you but you do not come
I am content to be lazy and slow
You cloud my serenity, Soul, good hope
I die in the tardiness.

I wait for you and you do not come
Luminous and sluggish
You prick my heart with thorns.
Please come and restore me
I die in this final resting place.

Karlheinz Stockhausen: Tierkreis - Virgo

Virgo virgin Mercury clear.
Late summer mellow, sensible and aloof
Conscientious, serving modest.

Calisto, a le stelle, a le stelle.

Calisto, to the stars, to the stars.

Benedetto Marcello: Arianna abbandonata

Dove misera dove
Lungi a me, crudo Teseo, ten vai?
Questa già non sperai
Del costante amor mio, della mia fede
Aspra, ingrata mercede
Non son quell'io che la tua Patria sciolsi
Dal gravoso tributo, e che ti tolsi
Con l'arte mia dal Minotauro orrendo?
Cruel da te ingannata ah ben lo sai
Per abbracciarti, sposo,
Il Regno e sino il Padre,
Abbandonai

Aria - Largo

Come mai puoi
Lasciami piangere
Senza che frangere
Il cor ti senta?
Come mai spenta
E' in te pietà?

Recitativo

Se fia che pensi, o caro,
Tall'or alla mia fede, all'amor mio
Forse pensier sì rio
D'andar lungi da
me fia che deponga
Né del mar precellosa
All'orrido furor
la vita esponga.
Lascia i rischi dell'onde,
I perigli de' venti e nel mio seno
Che te n'affetti il cor, ten priega l'alma
Riedi a trovare sicurezza all'alma.

Where, wretched, where
Away from me, cruel Theseus, are you going?
This I never hoped for
Of my constant love, of my faith
Hard, ungrateful reward
Am I not the I who freed your homeland
From the burdensome tribute, and who took you
With my art from the hideous Minotaur?
Cruel deceived by you, ah, you know it well
To embrace you, husband,
The Kingdom and even the Father,
I abandoned

Aria - Largo

How can you
Leave me to cry
Without breaking
My heart you feel?
How is it that pity is extinguished
In you?

Recitativo

If you think, my dear,
Now of my faith, of my love
Perhaps such a cruel thought
Of going far from me
I will lay aside
Nor expose my life to the horrid fury of the
glorious sea
To the terrible fury of the sea.
Leave aside the risks of the waves,
The perils of the winds and in my breast
That affect your heart, my soul begs you
Return to find safety for my soul.

Aria - Vivace

Che dolce foco in petto
Oltre l'usato io sento
Che invece di tormento
Gioia mi dà, dileotto e mi consola.
E se d'un vivo ardore
Sento quest'alma piena,
Desio ma senza pena,
Amo ma dal mio core il duol s'invola.

Aria - Vivace

What a sweet fire in my breast
I feel beyond the usual
That instead of torment
Gives me joy, delight and consoles me.
And if with a lively ardour
I feel this soul full,
Desire but without pain,
I love but from my heart grief takes flight.
What a sweet fire in my breast...

Dialogues – just listen....

Henry Purcell: The Tempest Act V

No stars again shall hurt you from above,
But all your days shall pass in peace and love.

Deze productie wordt gerealiseerd met de steun van de Tax Shelter-maatregel van de Belgische Federale Overheid via Flanders Tax Shelter.

tips

tips van onze programmeurs

do 24 okt 24 | Grote Zaal, 20:15

12 Ensemble speelt Metamorphosis

muzikale metamorfoses ondergedompeld in live visuals

wo 30 okt 24 | Jurriaanse Zaal, 20:15

Rosanne Philippens & Julien Quentin

spelen Schubert en Franck

do 14 nov 24 | Jurriaanse Zaal, 20:15

Jess Gillam met Zeynep Özsüca en Sam Becker

Britse rising star klassiek saxofoniste

ontdek het
programma op
[dedoelen.nl](#)

Stay in touch!

See you @dedoelen &
share your pictures #dedoelen

tickets & info:

[www.dedoelen.nl](#)

+31 10 217 17 17

Schouwburgplein 50, Rotterdam

deDoelen
••••• **vrienden**

genoten van dit concert?

word vriend van de Doelen en draag bij aan het
realiseren van een bijzonder en innovatief programma!
ga naar [dedoelen.nl/vrienden](#) voor meer informatie